

Kamutayın çalışmasına son verilmesi hakkında

(Resmî gazete ile neşir ve ilân : 27/VI/1935 - Sayı : 3039)

No.
895

Kamutay üyelerinin teşkilâtı esasiye kanununun 14 ncü maddesindeki ödevlerini yerine getirmeleri ve dinlenmeleri için, önümüzdeki birinci teşrinin birinci günü toplanmak üzere, Kamutayın çalışmasına son verilmiştir. (Cild 4 - Sayfa 229).

14 haziran 1935

Kânunuevvel 1934 : şubat 1935 aylarına aid Divanı muhasebat raporu hakkında

(Resmî Gazete ile neşir ve ilân : 3/X/1935 - Sayı : 3122)

No.
896

Kânunuevvel 1934 : şubat 1935 aylarına aid Divanı muhasebat raporu hakkında Divanı muhasebat encümenince ittihaz olunan aşağıdaki mukarrerat tasvib edilmiştir (Cild 3 - Sayfa 148 ve Cild 4 - Sayfa 135,186 ve Cild 5 - Sayfa 4).

1 teşrinievvel 1935

DİVANI MUHASEBATIN MÜTALEASI

1 — Zimmetine para geçirmekten suçlu Sivrihisar icra memurunun hesaplarının gözden geçirilmesi için müstantik Bahanın naibliği altında

DİVANI MUHASEBAT ENCÜMENİ MAZBATASI

11 - VI - 1935

Yüksek Reisliğe

Divanı muhasebat reisliğinden Yüksek Meclise sunulub tetkik edilib bir karara bağlanmak üzere encümenimize verilen 1. kânun 1934 - şubat 1935 üç aylık raporları encümenimizce okunub her fıkra hakkındaki kararlar karşılıklı yazılarak Umumî heyetin tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Reisliğe sunulmuştur :

1 — Ceza usulü muhakemeleri kanunu mucibince hükme esas olmak üzere gösterilen bütün delillerin gözden geçirilmesi hâkimlerin vazifei

bank memuru Ekrem, muhasebei hususiye memuru Hilmi, noter Talât ve malmüdüdü Ahmedin ehli vukuf seçilmesine ve kâtibliğine de zabıt kâtibi Talâtın geçirilmesine ve her toplantı için kendilerine birer buğuk lira verilmesine mahkemece karar verilmiş ve bu karara dayanılarak toplantıda bulunanlara ücret verildiği görülmüş ise de ceza usulü muhakemeleri kanunu mucibince hükme esas olmak üzere ikame edilen bilünüm delillerin gözden geçirilmesi hâkimlerin vazai fi esasiyesinden olub göreceği lüzum üzerine tetkikini ehli vukufa tevdi ettiği her hangi bir işi sözü geçen kanunun 71 nci maddesine göre kendisi idare etmesi muktazi olmasına ve mustantik Bahanın istintak hâkimi ve Talâtın bu komisyonun yazıcılığını yapması asıl vazifesinden bulunmasına göre bu iki kişiye celse ücreti verilmesi 1452 sayılı teadül kanununun 15 nci maddesi hükmüne uygun düşmeyeceğinden her birine verilmiş olan 1962 şer kuruştan 3924 kuruşu kabul ve vize edilmemiştir.

2 — İran Şahinşahının karşılama ve geçirilmesine memur edilenlere gidişleri esnasında İran sınıırı içinde Makûya kadar gitmeleri dolayısıyla dönüşte Makûdan Ankaraya kadar, Hariciye memurlarından dışardan merkeze gelenler gibi, Hariciye hareirah kanununa göre ve Hariciye memuru olmayan bir zabite de o memurlar gibi yol masrafı ve yedi misil üzerinden yevmiye verildiği Hariciye bakanlığı muhasebesinden vize için Divana gönderilen evrakın tetkikinden anlaşılmiş ve bu ağırlama sınırlarımız içinde yapılabileceğine göre sınır dışına çıkmasının niye müstenid olduğu ve mülkiye hareirah kararnamesinin 17nci maddesine göre cenebi zevat ve konuklara arkadaş edilen memurlar gibi hareirah tahakkuk ettirilmeyerek Hariciye hareirah kanunu hükümlerinin yürütülmesi sebebi sorularak buna seyahatin sınır dışarısına kadar uzatılmasının Şahinşahın gösterdiği istek ve arzudan ileri geldiği ve kendilerinin Makûdan itibaren Şahinşahın refakatinden ayrılmalari dolayısıyla hariçten gelenler gibi hareirah tahakkuk ettirildiği cevabı verilmiş ve cenebi konuklara arkadaş edilen memurlara nasıl hareirah verileceği mülkiye hareirah kararnamesinin 17 nci maddesinde gösterilmiş olub gerek konukların arkadaşlığında buldukları zaman ve gerek ayrıldıktan sonra bu kararnamenin umumî hükümlerine göre hareiraha hak ka-

asliyesinden olmasına ve hâkimlerin görecekleri lüzum üzerine ehli vukufa tevdi edecekleri işleri kendilerinin idare etmeleri de yine bu kanun ik-tizasından bulunmasına mebni zimmetine para geçirmekten suçlu Sivrihisar iera memurunun hesaplarını tetkik etmiş olan heyet arasında istintak hâkimi olan müstantik ile bu heyetlerin yazıcılığını yapması vazifei asliyesinden olan zabıt kâtibine celse itibarile ücret verilmesi 1452 sayılı teadül kanununun 15 nci maddesine uygun olmadığından bunların kabul ve vize edilmemesi yolunda Divanı muhasebatça yapılan muamele muvafık görülmüştür.

2 — Yabancı misafirlere arkadaşlık eden memurlara misafirlerle beraber buldukları müddetçe hareirah kararnamesinin 17 nci maddesi hükmünün ve misafirlerden ayrılıb memuriyet mevkilerine dönüşlerinde de memleket hududları hariçinde geçirecekleri günler için 1341 senesi muvazenei umumiye kanununun 37 nci maddesi hükmünün ve memleket hududları dahilindeki seyahatleri için de doğrudan doğruya mülkiye hareirah kararnamesinin umumî hükümlerinin tatbiki lâzımgüleceği cihetle İran Şahinşahını karşılama ve geçirmeğe memur edilenlere verilen yevmiyeler hakkında Divanı muhasebatça ihtiyar olunduğu bu fıkrada yazılı sureti muamele muvafık görülmüştür.

zanabileceklerinden Türkiye sınırları içinde geçen yoleuluk için Hariciye harerrah kanununa göre harerrah verilmesi doğru görülemeyerek ita emirleri vize edilmeksizin iade edilmişti. Bunun üzerine Hariciye bakanlığından alman tezkerede gündelik ve yol paraları konukları karşılamağa giderken ve uğurladıktan sonra dönüşlerine aid olub konukla bulundukları müddetçe tahakkukatta gündelik ve yol parası namı altında kabul edilmiş bir masraf mevcut olmadığından harerrah kararnamesinin 17 nei maddesi hükmü tamamen tatbik edilmiş ve gidiş gündelikleriyle yol paralarının kabulü tabii bulunmuş olduğu ve zatı mesele seyahatin icabatı olarak eenebi bir memleket arazisine girildiği takdirde gündeliğin ne şekilde hesap edilmesi keyfiyetinden ibaret olması ve Makûya gitmeleri itibarile kendilerine hariç yevmiyesi verilmesinde kanunî bir aykırılık görülemediği bildirilmiş ise de bunların vaziyeti muvakkat memuriyetle memaliki eenebiyeye izam şeklinde olmayıp mülkiye harerrah kararnamesinin 17 inci maddesi hükmüne tevfikan konuğa refakat için Türkiye hududune kadar azimet ve oradan avdet etmek olub azimette Şahinşah tarafından gösterilen arzuya mebni huduttan Makûya kadar dahi refakat vazifesini ifa etmiş iseler de bu vaziyet refakat keyfiyetinden başka bir mahiyet arzetmiyeceği mamafih eenebi memleketlerde vazifeten seyahatlerde memleket dahili yevmiyesinden farklı olarak yevmiye verilmesi esası 1341 senesi muvazenei umumiye kanununun 37 inci maddesi ve hariciye harerrah kanunile kabul edilmiş olduğundan Makûdan dönüşlerinde oradan hududa kadar adı geçen 1341 senesi muvazene kanununun 37 nei maddesi ahkâmına tevfikan kendilerine mülki harerrah kararnamesine tevfikan verilmesi lâzmgelen seyahat yevmiyesinin ledelha-ce yedi misline tezyidi mümkün bulunduğu ve ancak huduttan Ankaraya kadar ki seyahat memleket hududları dahilinde vukubulduğundan 13 - VII - 1932 günlemeç ve 13118 sayılı İera Vekilleri Heyeti kararına istinaden alelâde seyahat yevmiyesine istihkak kesbettireceği cihetle ita emirleri yine vize edilmemiştir.